บทที่ 2
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทฤษฎีที่นำมาใช้และวิธีการศึกษา

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉินีนาฎ วงค์เทียนชัย (2543) ได้ทำการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกลิ้นจี่ในพื้นที่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยทำการศึกษาในพื้นที่เพาะปลูก 2 ขนาด คือขนาดพื้นที่ 1-6 ไร่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 264 จากเกษตรกรจำนวน 817 ราย และขนาดพื้นที่ 7-12 ไร่ กลุ่มตัวอย่าง 66 ราย จากเกษตรกรจำนวน 80 ราย ที่มีระยะเวลาการปลูกไม่น้อยกว่า 7 ปี เกษตรกรผู้ปลูกลิ้นจี่มีทั้งชาวไทยพื้นราบและชาวไทยภูเขา ซึ่งมีความแตกต่างกันในส่วนของต้นทุนการปลูก

ผลการศึกษาพบว่า การปลูกลิ้นจี่ของเกษตรกรชาวไทยพื้นราบในขนาดพื้นที่เพาะปลูก 1-6 ไร่ และพื้นที่ 7-12 มีระยะเวลาคืนทุนประมาณ 5 ปี และสำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 3 ร้อยละ 9 และร้อยละ 12 ของพื้นที่ขนาด 1-6 ไร่ เท่ากับ 23,418.96 บาท 14,437.44 บาท และ 11,166.22 บาทตามลำดับ พื้นที่ ขนาด 7-12 ไร่ เท่ากับ 23,452.33 บาท 14,340.92 บาท และ 11,021.90 บาท ตามลำดับแสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในพื้นที่ทั้ง 2 ขนาด มีค่ามากกว่าต้นทุนของเงินลงทุนที่จ่ายไป และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงที่ได้รับของพื้นที่เพาะปลูกขนาด 1-6 ไร่ มีค่าเท่ากับร้อยละ 32.32 ซึ่งใกล้เคียงกับพื้นที่เพาะปลูกขนาด 7-12 ไร่ ที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 31.31

สำหรับเกษตรกรชาวไทยภูเขา ในพื้นที่เพาะปลูกทั้ง 2 ขนาดจะใช้เวลาคืนทุนเร็วกว่าเกษตรกรชาวไทยพื้นราบคือ มีระยะเวลาคืนทุนประมาณ 4 ปี และสำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 3 ร้อยละ 9 และร้อยละ 12 ของพื้นที่ขนาด 1-6 ไร่ เท่ากับ 8,675.87 บาท 6,191.59 บาทและ 5,269.43 บาท ตามลำดับ พื้นที่ขนาด 7-12 ไร่ เท่ากับ 9,572.67 บาท 6,881.46 บาท และ 5,879.22 บาท ตามลำดับ แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในพื้นที่ทั้ง 2 ขนาดมีค่ามากกว่าต้นทุนของเงินลงทุนที่จ่ายไป รวมถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงที่มากกว่าเกษตรกรที่มากกว่าชาวไทยพื้นราบอย่างมากคือพื้นที่ขนาด 1-6 ไร่ มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับร้อยละ 133.84 และพื้นที่ขนาด 7-12 ไร่ มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับร้อยละ 173 เนื่องจากเกษตรกรชาวไทยภูเขาไม่มีต้นทุนเรื่องของค่าอุปกรณ์เครื่องมือ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการบำรุงและดูแลรักษา แต่ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพต่ำและราคาขายต่ำเช่นกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์(2545) ได้จัดทำข้อมูลวิชาการยางพารา เรื่อง "ต้นทุนการผลิตยาง" โดยสามารถสรุปข้อมูลต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก ดังนี้

1. ต้นทุนการบำรุงรักษาช่วงยางยังไม่ให้ผลผลิต เท่ากับ 6.50 บาทต่อกิโลกรัมซึ่งประกอบด้วย ค่าพันธุ์ยาง 0.939 บาทต่อกิโลกรัม ค่าปุ๋ยบำรุงต้นยาง 0.909 บาทต่อกิโลกรัม ค่าแรงงาน 4.175 บาทต่อกิโลกรัม ค่าใช้จ่ายอื่นๆ 0.479 บาทต่อกิโลกรัม

2. ต้นทุนการบำรุงรักษาช่วงยางให้ผลผลิต เท่ากับ 2.20 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งประกอบด้วย ค่าปุ๋ยบำรุง 0.675 บาทต่อกิโลกรัม ค่าแรงงาน 1.152 บาทต่อกิโลกรัม 0.377 บาทต่อกิโลกรัม

3. ตันทุนการรีด การเก็บน้ำยาง และการทำยางแผ่น เท่ากับ 0.522 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งประกอบด้วย ค่าอุปกรณ์เครื่องมือเก็บน้ำยาง 0.522 บาทต่อกิโลกรัม ค่าแรงงานกรีด เก็บน้ำยาง และทำยางแผ่นโดยจ้างแบบแบ่งผลผลิต 9.822 บาทต่อกิโลกรัม

4. ค่าอุปกรณ์ทำยางแผ่นเท่ากับ 1.66 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งประกอบด้วย ค่าอุปกรณ์เครื่องมือทำยางแผ่น 1.301 บาทต่อกิโลกรัม ค่าน้ำกรด 0.360 บาทต่อกิโลกรัม

5. ค่าที่ดินเท่ากับ 1.32 บาทต่อกิโลกรัม ประกอบด้วย ค่าใช้ที่ดิน 1.272 บาทต่อกิโลกรัม ค่าภาษีที่ดิน 0.043 บาทต่อกิโลกรัม

รวมต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบทั้งหมดเท่ากับ 22.03 บาทต่อกิโลกรัม โดยมีราคายางท้องถิ่นเฉลี่ย(มกราคม2542-กันยายน 2543) เท่ากับ 21.86 บาทต่อกิโลกรัม และเมื่อพิจารณาถึงต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกรแล้ว จะเห็นได้ว่ายังอยู่ในระดับสูงคือ กิโลกรัมละ 22.03 บาท และค่าใช้จ่ายร้อยละ 46.95 เป็นค่าใช้จ่ายการกรีด เก็บน้ำยางและทำยางแผ่น ดังนั้นถ้าเจ้าของสวนยางเป็นผู้ทำเองจะมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษา

ทฤษฎีต้นทุน

โดยปกติแล้วคำว่าต้นทุนอาจมีความหมายแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ที่นำไปใช้ ในการศึกษาครั้งนี้ต้นทุนหมายถึง "มูลค่าที่วัดได้เป็นจำนวนเงินของสินทรัพย์ หรือความเสียสละที่ผู้ลงทุนได้ลงทุนไปเพื่อให้ได้สินค้า สินทรัพย์ซึ่งคาดว่าน่าจะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในภายหลัง" [2] ทั้งนี้เพื่อให้สามารถคำนวณต้นทุนได้ตามความต้องการนำไปใช้ กระบวนการสะสมต้นทุน

[2] " การบัญชีต้นทุน" ดวงมณี โกมารทัต 2543

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

และกำหนดเข้ากับวัตถุในการใช้ต้นทุนจึงประกอบด้วย การรวบรวมและสะสมต้นทุน หมายถึงการรวบรวมต้นทุนที่เกิดขึ้นแต่ละงวดจากแหล่งข้อมูลต่างๆ พร้อมทั้งบันทึกและสะสมต้นทุนเหล่านั้นให้เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะรายการ การกำหนดต้นทุนเข้ากับหน่วยคิดต้นทุน หมายถึงการเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการกำหนดต้นทุนที่สะสม เข้าตามวัตถุประสงค์หรือหน่วยคิดต้นทุนที่ต้องการเนื่องจากต้นทุนมีหลายประเภทบางประเภทสามารถคิดเข้าตามวัตถุประสงค์ได้ง่ายบางประเภทไม่อาจระบุได้ชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของต้นทุนหรือไม่ จึงมีการจำแนกต้นทุนโดยพิจารณาความสัมพันธ์ของต้นทุนกับวัตถุประสงค์ในการใช้ต้นทุน

การคำนวณหาต้นทุนในการลงทุนทำสวนยางพาราจะจำแนกต้นทุนตามลักษณะการดำเนินงานโดยแยกต้นทุนออกเป็น 2 ส่วนตามประเภทของต้นทุน คือต้นทุนที่ไม่เกี่ยวกับการผลิตเกิดขึ้นในช่วงก่อนการผลิต เป็นรายจ่ายที่จะให้ประโยชน์ต่อโครงการมากกว่า หนึ่งงวดบัญชี ถือเป็นรายจ่ายลงทุน (Capital Expenditures) ในที่นี้คือค่าใช้จ่ายทุกประเภทที่ได้จ่ายไปในช่วงเวลาตั้งแต่ปีที่ 1ถึงปีที่ 7 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่ยางพารายังไม่ได้ให้ผลผลิต ซึ่งจะต้องมีการนำมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายตามประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละปี ตามอายุโครงการและอีกส่วนหนึ่งคือต้นทุนที่อยู่ในช่วงของการผลิต ซึ่งหมายถึงต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นเพื่อแปรสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้า และเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ภายในงวดบัญชีนั้นๆ ถือเป็นรายจ่ายประจำ (Revenue Expenditure)โดยต้นทุนสะสมทั้งหมดจะนำมาคำนวณเฉลี่ยเป็นต้นทุนในการปลูกยางพาราต่อไร่ โดยมีการแบ่งค่าใช้จ่ายออกเป็นส่วน 5 ส่วนตามลักษณะการดำเนินงานดังนี้

1. ต้นทุนในการปลูกยางพาราประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการเตรียมพื้นที่ปลูก ค่าพันธุ์ยาง ค่าแรงในการปลูก ค่าปุ๋ย

2. ค่าใช้จ่ายในบำรุงรักษาสวนยางก่อนเปิดกรีด ได้แก่ ค่าเครื่องมืออุปกรณ์การเกษตรต่างๆ ค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช ค่าแรงในการดูแลรักษาสวนยาง

3. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในการทำสวนยางพาราก่อนเปิดกรีด ได้แก่ ค่าปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช สารเคมี ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา ค่าแรงในการกรีดยางพาราและดูแลรักษาสวนยาง

4. ค่าใช้จ่ายในการแปรรูปผลผลิต ได้แก่ ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำยางแผ่น ค่าวัตถุดิบในการแปรรูปน้ำยาง

5. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคา ค่าซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร ค่าน้ำประปา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หมายเหตุ

- ในการทำสวนยาง หากมีการใช้แรงงานในครัวเรือนจะไม่มีการนำมาคิดเป็นต้นทุน
- ค่าแรงในการดูแลสวนยาง การกรีดยาง และการแปรรูปผลผลิตในช่วงเปิดกรีดจะรวมอยู่ในส่วนของค่าแรงในการดำเนินงานในสวนยาง เนื่องจากไม่สามารถแยกรายละเอียดระยะเวลาในการทำงานแต่ละประเภทได้

ทฤษฎีผลตอบแทน

ในการวิเคราะห์ผลตอบแทนโครงการมีวิธีการและเทคนิคต่างๆหลายๆวิธีที่สามารถนำมาใช้ประเมินโครงการ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้นำวิธีการประเมินการลงทุนโดยใช้ "วิธีระยะเวลาคืนทุน วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ และวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง ซึ่งเหล่านี้เป็นวิธีการประเมินการลงทุนที่ใช้อย่างแพร่หลาย การวิธีการคำนวณไม่ซับซ้อนจนเกินไปและง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้นำไปใช้"[3] ซึ่งแต่ละวิธีมีกรอบแนวคิดและวิธีการคำนวณดังนี้

1. วิธีระยะเวลาคืนทุน (Pay back Period Method)

วิธีระยะเวลาคืนทุนเป็นวิธีที่จะช่วยในการพิจารณาระยะเวลาของการได้รับเงินลงทุนคืนจากกระแสเงินสดของโครงการ ซึ่งมีข้อดีคือ ง่ายต่อการคำนวนและการอธิบายให้เกิดความเข้าใจ นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่เหมาะสมในกรณีที่มีความต้องการเงินสดคืนในระยะเวลาอันรวดเร็ว วิธีระยะเวลาคืนทุนจึงเป็นวิธีที่ประเมินเกี่ยวกับสภาพคล่องของโครงการมากกว่าจะประเมินความสามารถในการหากำไร โดยทั่วไปแล้ว วิธีระยะเวลาคืนทุนเป็นวิธีที่นำมาใช้พิจารณาร่วมกับวิธีอื่นหรือเป็นวิธีรองลงมา ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{เงินลงทุน}}{\text{กระแสเงินสดเข้ารายปี}}$$

สำหรับกระแสเงินสดเข้ารายปีของการทำสวนยางพาราในแต่ละปีไม่เท่ากันเนื่องจากปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีและการเปลี่ยนแปลงของราคายางพารา ดังนั้นการคำนวณระยะเวลาคืนทุนจะต้องรวมกระแสเงินสดของแต่ละปีเรียงตามลำดับปีที่ได้รับจนกระทั่งจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นจะเท่ากับเงินที่จ่ายลงทุน

[3] "การเงินธุรกิจ" ฐาปนา ฉิ่นไพศาล 2544

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2. วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value Method : NPV)

เป็นวิธีการประเมินโครงการโดยการนำเอาค่าของเงินตามระยะเวลามาเกี่ยวข้องโดยการประเมินความแตกต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับและมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายซึ่งคำนวณได้โดยการใช้อัตราส่วนลด(Discount Rate) หรืออัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดหรือต้นทุนของเงินทุน เป็นตัวปรับมูลค่าของเงินรับเข้าหรือเงินจ่ายออกเป็นมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เนื่องมาจากแนวความคิดเรื่องการให้ความสำคัญของเวลาที่ได้รับรายได้ จะพบว่าเงินจำนวน 1 บาทที่ได้รับในวันนี้จะมีค่ามากกว่าเงินจำนวน 1 บาทที่ได้รับในปีถัดไป ดังนั้นจึงต้องปรับกระแสเงินสดเข้า(ออก)สุทธิของแต่ละปี ในอนาคตให้เป็นกระแสเงินสดเข้า(ออก)สุทธิที่ได้รับในปัจจุบัน โดยนำปัจจัยดอกเบี้ยตามอัตราส่วนลด หรืออัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดคูณเข้ากับกระแสเงินสดเข้า(ออก) สุทธิของแต่ละปี แล้วนำผลลัพธ์ที่ได้มารวมเข้าด้วยกัน จะได้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ การประเมินโครงการเพื่อใช้ตัดสินใจลงทุนสำหรับผู้ที่จะลงทุนปลูกยางพาราต่อไปในอนาคตตามวิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ จะต้องพิจารณาลงทุนเมื่อผลการวิเคราะห์ที่มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นบวกเพราะมูลค่าปัจจุบันสุทธิที่คำนวณได้เท่ากับหรือมากว่าศูนย์แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนเท่ากับหรือมากกว่าต้นทุนของเงินลงทุนหรืออัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการ ถ้ามูลค่าปัจจุบันที่ได้ต่ำกว่าศูนย์แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนน้อยกว่าผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการ ดังนั้นจึงไม่ควรตัดสินใจลงทุน

ซึ่งสมการที่ใช้ในการคำนวณหามูลค่าปัจจุบันสุทธิดังนี้

$$NPV = \sum_{t=0}^{n} \frac{(R_t)}{(1+k)^t}$$

โดยกำหนดให้

NPV = มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ

R_t = กระแสเงินสดจ่ายสุทธิหรือกระแสเงินสดรับสุทธิในแต่ละงวดเวลา

t = เงินลงทุนของโครงการปีที่ 0

n = อายุโครงการ

k = อัตราผลตอบแทนที่กำหนด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3. วิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (Internal Rate of Return Method : IRR)

วิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ที่จะประเมินให้ทราบถึงความสามารถในการทำกำไรของโครงการนี้ จากระยะเวลาและจำนวนกระแสเงินสดของโครงการซึ่งเกิดขึ้นตลอดอายุโครงการ อัตราผลตอบแทนของโครงการนี้จะเป็นอัตราส่วนลดหรืออัตราดอกเบี้ยซึ่งจะทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่าย ซึ่งเกิดขึ้นจากการลงทุน ดังนั้นวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเป็นอัตราที่แสดงถึงความสามารถของเงินลงทุนที่จะก่อให้เกิดรายได้คุ้มกับเงินลงทุนทั้งหมดที่ได้ลงทุนไป

สมการที่ใช้ในการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง

$$IRR = \sum_{t=0}^{n} \frac{(R_t)}{(1+r)^t} = 0$$

โดยกำหนดให้

R_t = กระแสเงินสดจ่ายสุทธิหรือกระแสเงินสดรับสุทธิในแต่ละงวดเวลา

t = เงินลงทุนของโครงการปีที่ 0

n = อายุโครงการ

r = อัตราส่วนลดหรืออัตราผลตอบแทนที่แท้จริง

ในกรณีโครงการลงทุนทำสวนยางพาราจะมีกระแสเงินสดรับไม่เท่ากันในแต่ละงวดเนื่องจากปริมาณผลผลิตอาจจะเพิ่มขึ้นในช่วง 10 ปีแรก และลดลงใน ช่วง 10 ปีหลังและนอกจากนี้ราคายางพารายังมีการเปลี่ยนแปลงตลอดทั้งปีตามความต้องการของตลาด ดังการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนของโครงการ จะใช้วิธีลองผิดลองถูก คือหาดูว่าอัตราส่วนลดใดที่จะทำให้ค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าหากผลการคำนวณมีค่าออกมาเป็นบวกแสดงว่าอัตราส่วนลดที่ใช้ในการคำนวณมีค่าต่ำเกินไป จึงควรเปลี่ยนมาใช้อัตราส่วนลดที่สูงขึ้น หากผลการคำนวณออกมาเป็นลบแสดงว่าอัตราส่วนลดที่ใช้ในการคำนวณมีค่าสูงเกินไป ทั้งนี้อัตราผลตอบแทนภายในโครงการหรืออัตราคิดลดที่ได้ควรมีค่าสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำถัวเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์หรือสูงกว่าต้นทุนของเงินลงทุน ซึ่งวิธีที่จะช่วยลดความผิดพลาดในการคำนวณหาอัตราส่วนลด ที่จะทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายจะต้องมีการนำกระแสเงินสดรับแต่ละปีถัวเฉลี่ย เพื่อใช้ในการคำนวณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเพื่อแนวทางในการคำนวณหาต้นทุนและผลตอบแทนที่แท้จริงของการทำสวนยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรหมายถึงเกษตรกรผู้ที่ลงทุนปลูกยางพาราในพื้นที่จังหวัดพะเยาซึ่งได้มีการจำหน่ายผลผลิตจากยางพารา จากการศึกษาข้อมูลจากหน่วยงานราชการพบว่ามีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 23 คน ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงศึกษาข้อมูลจากประชากรทั้งหมดที่เป็นเกษตรกรในพื้นที่ กิ่งอำเภอภูซาง จำนวน 22 คน และเป็นเกษตรกรในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจำนวน 1 คน

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การศึกษาครั้งเป็นมุ่งศึกษาด้านการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงิน ของการลงทุนปลูกยางพาราดังนั้นข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการศึกษาประกอบด้วย

- ข้อมูลทั่วๆไปของเกษตรกร
- ข้อมูลต้นทุนซึ่งจะสะสมค่าใช้จ่ายทุกประเภทที่ได้จ่ายไปตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงระยะเวลาที่ใช้ใน การวิเคราะห์โครงการในที่นี้คือข้อมูลต้นทุนตั้งแต่ปีที่ 1-10
- ข้อมูลทางด้านผลตอบแทนซึ่งได้แก่ผลตอบแทนจากการจำหน่ายยางพาราแผ่นดิบตั้งแต่ปีที่ได้เริ่ม มีการผลิตและจำหน่ายผลผลิตจนถึงระยะเวลาที่คาดว่าจะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุนในที่นี้คือปีที่ 7-10
- ข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎีและหลักการในการคำนวณหาต้นทุนผลตอบแทน และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยข้อมูลเหล่านี้มีแหล่งที่มาจากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามเกษตรกร ข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ เอกสารประกอบการสัมมนา รายงานสรุปการดำเนินงานของหน่วยงานราชการและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved